

NAZOŞI TEYZE

BİR KEDI DAHA İSTİYOR

ANIL BASILI

ÇİZER: EGE KARADAYI

Nazoşı Teyze, pazar arabasının üzerinde ilerliyordu. Onu hiç tanımayanlar kaşlarını çattığını düşünebilirdi. Ama o, doğuştan öyleydi. 65 yıllık hayatında onu bir kere gülerken gören olmamıştı. Kedilere bayılıyordu. Çocukluğu çok kedili bir evde geçmişti. Şimdiki evi daha çok kediliydi!

Elektirikli bir pazar arabası vardı. Hız yaptığında terlikleri ayaklarından fırlıyordu.

"Nazoşı Teyze,

çok hız yapıyorsun.

Aman dikkat et."

Ona seslenenleri duymazlıktan geldi. Her defasında bir yarıştaymış gibi aceleyle ilerliyordu.

Bir keresinde dalgınlıkla bahçenin birine girdiği için komşusunun çamaşırlarını beraberinde sürüklemişti.

“Oh, mis gibi kokuyorlar,” demişti.
“Yeni yıkanan çamaşır gibisi yok!”

Aynı gün hepsini ütüleyip temizlik takıntısı olan komşusuna geri götürmüştü.

Hiçbir şeyi ertelemezdi. Dakikti. Fazla dakik... Mahallenin hep acelesi olan teyzesiydi o. Kafasına bir şey takıldığında hemen olsun isterdi. Beklemeye tahammülü yoktu. Manav meyveleri tartarken, terzi iki arada bir derede iş yaparken, kuaför Sadegül, saçlarına fön çekmeye çabalarken hep onları acele ettirirdi. Elinde tuttuğu minik kum saatini gösterir ve **"SÜRENİZ BAŞLADI."** derdi.

Onun bu hâline insanlar alışkındı. Ayda bir kuaföre gider ve Sadegül'ü strese sokmaya bayılırdı.

Sadegül, ne zaman onu görse, **"Yandık!"** diye düşünürdü.

"Sadegül, isminin hakkını ver. Yine ne bulmuşsan takıştırmışsın. Bol malzemeli pizzadan bir farkın yok. Yok yok vazgeçtim. Sen yürüyen bir abur cubur sepetisin."

Kuaför Sadegül, Nazoşı Teyzeyi dükkanından uzak tutmak için bir plan düşündü. Onun, her zaman aynı tarihte geldiğini biliyordu. Üzerinde Evde Yokuz yazan bir tabela hazırlattı. Perdeleri indirdi.

"İşte geliyor, sessiz olmamız lazım." dedi. Nazoşı Teyze, motor kaskını çıkarttığı gibi kendini merdivenlere attı.

KUAFÖR

Sadegül

“EVDE YOKUZ MU?” Düşünceli görünüyordu. Kuaför Sadegül, artık emindi. Planı işliyordu.

“Ama burası bir ev değil, dükkân. İçeride olmalısınız.”

TIK! TIK! TIK!

Sadegül, planının suya düştüğünü anlayınca kapıyı açtı. Elinde fön makinesiyle, “Ben de seni bekliyordum.” dedi.

